

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.7806/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR.1663

Ședința publică de la 26.05.2014

Completul constituit din:

PREȘEDINTE - GEORGIAN DAVIDOIU
GREFIER - CLARA APACHIȚEI

Pe rol se află judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Mitulescu Constantin, având ca obiect „constatare calitate lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă, reclamantul prin consilier juridic [REDACTAT], cu delegație la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care Curtea pune în discuție competența materială a Curții de Apel București în soluționarea cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, apreciază că în soluționarea cauzei competența materială de soluționare aparține Curții de Apel București – SCAF.

Curtea constată că are competența materială în soluționarea cauzei, față de obiectul acțiunii dedus judecării și acordă cuvântul pe probe.

Reclamantul, prin consilier juridic solicită proba cu înscrisurile depuse deja la dosar, arătând că nu mai are de formulat alte cereri prelabile judecării.

Curtea, în temeiul art.255 și urm C.pr.civ. încuviințează proba cu înscrisurile deja depuse la dosar, apreciind ca fiind pertinentă și concludentă cauzei, constată administrată această probă și apreciind cauza în stare de judecată acordă cuvântul în dezbaterea pe fond a cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, urmând a se constata calitatea de lucrător al securității în ce îl privește pe pârât, fiind îndeplinite condițiile din OUG 24/2008, cu referire la încălcarea dreptului la viață privată și a altor drepturi ale persoanei.

Curtea, în temeiul art.394 alin.1 C.pr.civ. reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 7806/2/2013 pe rolul Curții de Apel București, SCAF, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat a se constata calitatea de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe domnul MITULESCU Constantin, Motivele acțiunii sunt următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 5763/11/09.06.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT] se solicita verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 163596 (cotă C.N.S.A.S.). În acest dosar, domnul MITULESCU Constantin a întocmit documente care se regăsesc la filele 11 și 35.

În fapt, așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatate nr. DI/1/1346/28.05.2013, precum și al înscrisurilor pe care le atașează acțiunii noastre, domnul MITULESCU

Constantin a fost angajat al fostei Securități, având gradul de locotenent colonel și funcția de șef al Inspectoratului Județean Călărași (1987, 1989).

În această calitate, domnul MITULESCU Constantin a participat activ la urmărirea informativă a unui pastor al comunității Adventiști de Ziua a Șaptea, semnalat cu intenții de a pleca în străinătate.

Astfel, la data de 30.05.1987, pârâtul a aprobat avizarea negativă a cererii persoanei urmărite de a vizita R.F. Germania și Franța.

În Raportul din data menționată, „avizarea negativă” a fost propusă și, pe cale de consecință, aprobată deoarece: „B. Ș. /.../ de profesie Pastor A.Z.S. /.../ a solicitat să meargă temporar în R.F. Germania și Franța în scop turistic.

Din verificările efectuate asupra celui în cauză, au rezultat următoarele: „B. Ș. a fost semnalat că la domiciliul său deține o mașină de scris marca <Oliver>, primită de la P. NI., lucrată în S.I. (supraveghere informativă), membră în același cult.

Efectuând percheziție la domiciliul acestuia nu s-a găsit mașina de scris, iar tatăl acestuia susține că locuiește efectiv în Municipiul București, unde are și serviciul.

Cu ocazia percheziției s-au găsit în schimb circa 100 dispozitive și 500 filme color care urmau să fie montate în dispozitive, toate reprezentând activități din cadrul Comunităților Adventiste din străinătate.

De asemenea, au mai fost ridicate materiale multiplicare prin xerox și 2 Biblii aduse din exterior.

Despre familia B. Ș. a mai rezultat că, pe timpul cât fostul pastor A.Z.S., pe nume C. O., care a emigrat în S.U.A., se afla în Călărași, au fost în relații foarte apropiate și împărtășesc ideile acestuia, susținând că ar vrea să se stabilească și el în străinătate, deoarece îi place viața în Occident și are relații afară.”

Documentul care probează faptul că măsura a fost pusă în aplicare este semnat tot de către pârât și se regăsește la fila 34 a dosarului menționat mai sus, depusă în probatoriul cauzei.

Subliniază faptul că măsura aprobată a fost motivată, în principal, de dorința urmăritului de a se stabili într-o altă țară. Or, după cum bine se cunoaște, intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie.

Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor fugiți, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă.

În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă, așa cum rezultă și din măsurile dispuse de ofițer pe marginea notelor informative semnalate.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte (cum va arăta mai jos), dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe

teritoriul altui stat (drept prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

De asemenea, subliniază că legiuitorul nu condiționează reținerea calității de lucrător al Securității de existența unei pluralități de acte abuzive, în sensul legii, fiind de ajuns, pentru a respecta exigențele definiției legale, și întrunirea condițiilor cerute chiar și în ceea ce privește un singur caz instrumentat de persoana verificată.

Față de aceste considerente, subliniază că practica judecătorească a statuat că încălcarea unor drepturi, în sensul art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, în forma modificată prin Legea nr. 293/2008, nu presupune în mod obligatoriu existența unor măsuri dure luate împotriva celor urmăriți de Securitate.

Față de cele expuse anterior, consideră utilă următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau <drepturi și libertăți fundamentale ale omului>.

Din punctul de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de normele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul prevederilor O.U.G. nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Așa cum reiese din toate documentele cuprinse în Nota de Constatate amintită anterior, pe care de altfel le-a reținut și în motivarea acțiunii în constatare, activitatea domnului MITULESCU Constantin se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Opinează astfel că activitățile desfășurate de către domnul MITULESCU Constantin, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngredat dreptul la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”.

Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.

Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum a mai precizat, domnul MITULESCU Constantin a fost angajat al fostei Securități, având gradul de locotenent colonel și funcția de șef al Inspectoratului Județean de Securitate Călărași (1987, 1989).

2. În calitatea menționată la punctul 1, să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngredat drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către domnul MITULESCU Constantin au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept, art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art.

27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedire au fost atașate nota de constatare nr. DI/1/1346/28.05.2013, aprobată de către Colegiul C.N.S.A.S.; cererea nr. P 5763/11/09.06.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT], dosar nr. 1163596 (cotă C.N.S.A.S.), f. 1,11, 34, 35, Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S..

Pârâțul Mitulescu Constantin a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii formulate de reclamantul CNSAS, prin care solicită constatarea calității de lucrător al securității, pentru următoarele motive:

Reclamantul susține în acțiunea formulată că a fost sesizat de persoana indicată prin cererea depusă la dosar, să fie verificată calitatea acestuia de lucrător al securității, care a contribuit la instrumentarea dosarului informativ indicat. A fost întocmită nota de constatare nr. DI/1/1346/28.05.2013, depusă la dosar alături de alte acte, cu care acesta susține că face dovada admisibilității acțiunii formulate.

Reclamantul face referire la un singur dosar informativ în care este menționat și numele său, depunând mai multe înscrisuri, astfel că admisibilitatea acțiunii consideră că se verifică potrivit limitelor investirii, doar în raport de situația de fapt invocată și probele administrate în dovedirea acțiunii.

Reclamantul susține că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale acțiunii formulate întrucât a aprobat o avizare negativă privind solicitarea unui pastor de a călători temporar în scop turistic în R.F. Germania și Franța, îngrădind prin măsura aprobată libera circulație a acestuia în afara țării.

Arată că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru admiterea acțiunii, deoarece calitatea de lucrător al fostei securității nu se referă la aceea de simplu angajat, ci la activitatea desfășurată, respectiv cea de instrumentare a dosarelor informative.

Referitor la aceste dosare, apreciază că legea le are în vedere doar pe acelea prin care au fost dispuse anumite măsuri și prin care au fost suprimate sau îngrădite drepturi sau libertăți fundamentale ale omului.

În ceea ce privește dosarul informativ indicat în acțiune, solicită să se constate că se referă la cererea unei persoane care a solicitat aprobarea pentru deplasarea în scop turistic în cele două țări indicate.

Dosarul a fost instrumentat de ofițerul care semnează raportul nr. 114/CS/30.05.1987, iar pe prima pagina urmează a se constata că există mai multe semnături olografe, una fiind a pârâtului și că nu este dovedită susținerea reclamantului din acțiunea, deoarece nu a aprobat avizarea negativă, ci a exprimat un simplu acord, aprobarea aparținând șefului inspectoratului, col. [REDACTAT]

Așadar, urmează a se aprecia dacă acordul său este cel producător de consecințe juridice în sensul legii, respectiv dacă a suprimat sau îngrădit libera circulație a pastorului în afara țării prin acordul exprimat, în condițiile în care producătoare de efecte juridice este doar aprobarea care trebuie dată doar de cel în drept, respectiv de șeful inspectoratului, care a aprobat raportul sus indicat.

Totodată, susține că toate actele depuse la dosar se referă la acest dosar informativ privind cererea pastorului de a părăsi temporar țara în scop turistic, astfel că relevant este raportul de avizare negativă a solicitării, care este actul final, care se presupune că a îngrădit libera circulație a acestuia.

În ceea ce îl privește, recunoaște că a fost angajat al fostei securității, însă reclamantul trebuia să dovedească că a avut calitatea de lucrător în sensul că a contribuit la întocmirea dosarelor informative.

Din susținerile reclamantului rezultă că a avut anumite grade și funcții ocupate în structurile fostei securități, însă calitatea de angajat nu se confundă cu cea de lucrător la care se referă legiuitorul.

Menționează că instrumentarea dosarelor informative nici nu se făcea de persoanele care aveau anumite grade și ocupau anumite funcții, ci de lucrătorii operativi, care aveau atribuții de serviciu pe această linie. Angajații care ocupau anumite funcții de conducere, doar aprobau în limitele competențelor, rapoarte prin care erau propuse măsuri, care nu puteau fi puse în aplicare în lipsa aprobărilor ierarhice.

În cazul în speță, arată că nu a fost șeful inspectoratului la data instrumentării dosarului informativ nr. I 163596, că nu a aprobat raportul privind avizarea negativă a solicitării pastorului de a pleca temporar în străinătate, motiv pentru care apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru admiterea acțiunii reclamantului, atâta timp cât nu a dovedit că a propus sau aprobat vreo măsură prin care a fost îngădită libera circulație a pastorului în afara țării.

Cum reclamantul nu a dovedit că numele său este legat și de alte dosare informative, urmează a fi respinsă acțiunea reclamantului pentru că nu a făcut dovada că a fost lucrător al fostei securități în sensul cerut de legiuitor, iar în această calitate a întocmit sau a contribuit la întocmirea dosarelor informative, iar prin activitatea depusă a suprimat sau a îngădit drepturi sau libertăți fundamentale ale omului.

Dimpotrivă, actele depuse fac dovada că alte persoane au întocmit dosarul informativ indicat în acțiune, că șeful inspectoratului a aprobat raportul prin care a fost vizată negativ solicitarea pastorului de a părăsi în scop turistic țara, iar pârâtul a semnat un simplu acord, care nu echivalează cu aprobarea legală cerută de lege.

În ceea ce privește raportul nr. 0021456/09.02.1989, arată că se referă la o informare privind măsurile luate prin raportul din data de 02.06.1987, mai sus indicat, dar nu cuprinde nici o măsură propusă sau adusă la îndeplinire de pârât și prin care au fost suprimate sau îngădite drepturi sau libertăți fundamentale ale pastorului, ci se referă la activități care urmau să fi întreprinse de organele securității și nu de acesta personal.

Cum acțiunea în constatarea calității de lucrător al fostei securități se referă la dosare informative și la activități concrete, prin care s-a adus atingere unor valori fundamentale ale omului, consideră că în cazul de față, reclamantul a făcut dovada doar că a fost angajat al fostei securități, dar nu a făcut dovada că a fost lucrător în sensul legii, respectiv că a contribuit la instrumentarea dosarului informativ indicat și că a aprobat sau propus măsuri prin care a fost îngădită libera circulație a pastorului în afara țării.

Pentru motivele arătate, solicită respingerea acțiunii reclamantului.

Reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare, arătând că verificarea domnului MITULESCU Constantin are ca temei legal cererea nr. P 5763/11/09.06.2011, adresată C.N.S.A.S. de către un petiționar îndreptățit care și-a exercitat dreptul legal și legitim de acces la dosar, prevăzut de art. 1 al. 7 și alin. 8 din OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

În această cerere, petentul a solicitat verificarea posibilei calități de lucrător al Securității, în sensul legii, cu privire la toți ofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului identificat în arhiva C.N.S.A.S. pe numele persoanei menționate în cererea de acces.

Documentele semnate olograf în dosarul I 163596 (titular B. Ș.) atestă fără dubiu faptul că domnul MITULESCU Constantin, în calitate de ofițer de Securitate, având gradul de locotenent colonel și funcția de șef al Inspectoratului Județean Călărași (1987, 1989) a contribuit în mod direct la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă, inițiată de organele de Securitate împotriva titularului.

În replică la argumentele invocate de pârât și în susținerea acțiunii înaintate de Consiliu, învederează că documentele din dosarul nr. 1163596 (titular B. Ș.) atestă fără dubiu următoarele:

În fapt, domnul MITULESCU Constantin, în calitate de locotenent colonel și având funcția de șef al Inspectoratului Județean Călărași (1987,1989), a participat în mod direct la instrumentarea acțiunii de urmărire desfășurată împotriva lui B.Ș., aflat în supravegherea Securității deoarece a făcut comentarii cu caracter tendențios la adresa statului român, exprimându-și intenția de a protesta la radio „Europa Liberă” deoarece i-a fost refuzată o cerere de plecare în Franța. După cum a arătat, la data de 30.05.1987, pârâtul a aprobat avizarea negativă a cererii persoanei urmărite de a vizita R.F. Germania și Franța.

În Raportul din data menționată, „avizarea negativă” a fost propusă și, pe cale de consecință, aprobată deoarece: „B. Ș. /.../ de profesie Pastor A.Z.S. /.../a solicitat să meargă temporar în R.F. Germania și Franța în scop turistic. Din verificările efectuate asupra celui în cauză, au rezultat următoarele: „S. Ș. a fost semnalat că la domiciliul său deține o mașină de scris marca <Oliver>, primită de la P. M., lucrată în S.I. (n.n. - supraveghere informativă), membră în același cult.

Efectuând percheziția la domiciliul acestuia nu s-a găsit mașina de scris, iar tatăl acestuia susține că locuiește efectiv în Municipiul București, unde are și serviciul. Cu ocazia percheziției s-au găsit în schimb circa 100 dispozitive și 500 filme color care urmau să fie montate în dispozitive, toate reprezentând activități din cadrul Comunităților Adventiste din străinătate. De asemenea, au mai fost ridicate materiale multiplicare prin xerox și 2 Biblii aduse din exterior. Despre familia B. Ș. a mai rezultat că pe timpul cât fostul pastor A.Z.S., pe nume C. O., care a emigrat în S.U.A., se afla în Călărași, au fost în relații foarte apropiate și împărtășesc ideile acestuia, susținând că ar vrea să se stabilească și el în străinătate, deoarece îi place viața în Occident și are relații afară.”

Documentul care probează faptul că măsura a fost pusă în aplicare este semnat tot de către pârât și se regăsește la fila 34 a dosarului menționat mai sus, depusă în probatoriul cauzei.

Reiterează faptul că din documentele prezentate pe larg mai sus rezultă fără dubiu că urmărirea cu prioritate a domnului B.Ș. a fost motivată strict politic, plecarea din țară la acea vreme fiind catalogată ca o evadare din sistem către lumea capitalistă.

Observă că pârâtul recunoaște că și-a exprimat acordul vis-a-vis de avizarea negativă a cererii de plecare în străinătate a persoanei urmărite. De fapt, deținând funcția de șef de inspectorat la acea dată, exprimarea acordului față de o măsură propusă de subordonați nu poate avea decât aprobarea acesteia; precizează că șeful inspectoratului județean reprezenta în teritoriu autoritatea centrală a Securității Statului. Semnalează că susținerea pârâtului potrivit căreia nu deținea această funcție nu este probată; or, în fața evidenței documentelor, apreciază că ar fi imposibil de probat așa ceva.

Lipsa de teme legal și caracterul abuziv al urmăririi la care a participat pârâtul rezidă tocmai din faptul că încălcarea dreptului la viață privată și a dreptului la liberă circulație, în cazul titularului dosarului nr. 1163596, nu s-a datorat respectării obligației organelor de Securitate de a preveni fapte ilicite sau de a apăra interesul național.

După cum se observă în documentele depuse în probatoriu, toate măsurile întreprinse în dosar „au fost justificate” de orientarea religioasă a acestuia și intenția sa de plecare în străinătate.

Pârâtul susține că a fost angajat al Securității, dar nu a îngădit drepturile fundamentale ale omului.

Apreciază că afirmația acestuia este una gratuită în contextul prevederii legale în materie, respectiv art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, modificată și completată prin Legea 293/2008.

Astfel, legiuitorul definește „lucrătorul de Securitate” ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Din lectura întâmpinării, observă că pârâțul recunoaște că a avut calitatea de ofițer de Securitate și nici nu neagă faptul că a întreprins măsurile descrise de către reclamant, însă nu se raportează la norma citată anterior, care nu impune existența unor efecte concrete ale acestor măsuri (în acest sens, apare termenul de „vizare”); dar, după cum observă, în cazul pârâțului, vorbește de efecte concrete ale măsurilor derulate pentru că avizul negativ a fost pus în aplicare, astfel încât persoana urmărită nu a mai plecat din țară.

Din motivele arătate mai sus, consideră drept nefondate argumentele invocate de către domnul MITULESCU Constantin în întâmpinarea sa și solicită a se constata calitatea de lucrător al Securității, astfel cum a solicitat prin acțiunea în constatare întemeiată pe Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, modificată și completată prin Legea 293/2008.

În drept, art. 201 alin. 2 din noul Cod de Procedură Civilă; art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a) și art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Deliberând asupra prezentei acțiuni, prin prisma susținerilor părților, a probelor administrate, a dispozițiilor legale aplicabile cauzei, Curtea constată că este întemeiată urmând a fi admisă pentru următoarele considerente:

În fapt, prin nota de constatare emisă în temeiul O.U.G. Nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, privind pe pârâțul MITULESCU CONSTANTIN, avându-se în vedere cererea Nr. P 5763/11/09.06.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT], în care se solicită stabilirea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului 1163596, dosar în care domnul MITULESCU CONSTANTIN figurează la filele 11 și 35; calitatea domnului MITULESCU CONSTANTIN de angajat al fostei Securități, având gradul de locotenent colonel și funcția de șef al I.J.S. CĂLĂRAȘI (1987,1989); adresa transmisă de CNSAS către SRI, SIE, SIA și MAI, precum și adresa transmisă de CNSAS către DEPABD; adresele de răspuns ale SRI, SIE, SIA, MAI și DEPABD, precum și procesarea materialului arhivistic până la data de 28.05.2013, din care rezultă următoarele documente emise, întocmite sau avizate de persoana verificată: COTA ȘI TITULARUL DOSARULUI-163596 - titular [REDACTAT].

-B.MOTIVUL ȘI PERIOADA DESCHIDERII DOSARULUI:

Titularul, pastor al comunității Adventiști de Ziua a Șaptea, a fost supravegheat informativ cu motivația: „la sfârșitul lunii decembrie 1987 a plecat într-o excursie în FRANȚA și a refuzat să mai revină în țară.

Ulterior s-au obținut informații din care rezultă că, datorită unor nemulțumiri că nu i se aprobă plecarea soției în FRANȚA, a început să facă comentarii cu caracter tendențios la adresa statului român și să amenințe că se va adresa și la postul de radio autointitulat Europa Liberă (subl. D.I.)”, f.1- Perioada: 1987-1989.

În cadrul acestei note sunt prezentate următoarele documente care stau la baza formulării prezentei acțiuni:

-Raport din 30.05.1987, aprobat prin semnătură olografă de lt. col. MITULESCU CONSTANTIN, șeful I.J.S. CĂLĂRAȘI, document în care se consemnează: „**[REDACTAT]** /.../ de profesie Pastor A.Z.S. /.../ a solicitat să meargă temporar în R.F. Germania și Franța în scop turistic.

Din verificările efectuate asupra celui în cauză, au rezultat următoarele:

[REDACTAT] a fost semnalat că la domiciliul său deține o mașină de scris marca <Oliver>, primită de la **[REDACTAT]**, iucrată în S.I. (supraveghere informativă-D.I.), membră în același cult. Efectuând percheziția la domiciliul acestuia nu s-a găsit mașina de scris, iar tatăl acestuia susține că locuiește efectiv în Municipiul București, unde are și serviciul. Cu ocazia percheziției s-au găsit în schimb circa 100 dispozitive și 500 filme color care urmau să fie montate în dispozitive, toate reprezentând activități din cadrul Comunităților Adventiste din străinătate.

De asemenea, au mai fost ridicate materiale multiplicare prin xerox și 2 Biblii aduse din exterior.

Despre familia **[REDACTAT]** a mai rezultat că, pe timpul cât fostul pastor A.Z.S., pe nume **[REDACTAT]**, care a emigrat în S.U.A., se afla în Călărași, au fost în relații foarte apropiate și împărtășesc ideile acestuia, susținând că ar vrea să se stabilească și el în străinătate, deoarece îi place viața în Occident și are relații afară.

*Față de cele raportate propunem avizarea negativă a cererii numitului **[REDACTAT]** de a vizita R.F. Germania și Franța (D.I.)", f. 11.*

• **Adresă din 09.02.1989, dactilo, semnată olograf de lt.col. MITULESCU CONSTANTIN, șeful U.S. CĂLĂRAȘI, document în care se consemnează:**

„**Raportăm că la data de 02.06.1987 de către Formațiunea de Pașapoarte Călărași s-a avizat negativ solicitarea numitului **[REDACTAT]** /.../ de a se deplasa ca turist în R.F.G. și Franța, întrucât fusese semnalat că deține la domiciliul său materiale mistico-religioase provenite din străinătate, întreține relații cu fostul pastor **[REDACTAT]**, stabilit ilegal în S.U.A. și are intenții de a refuza înapoierea în țară.**

Hotărârea de avizare negativă a fost menținută și după ce **[REDACTAT]** a depus memoriu și a fost în audiență la conducerea I.J. Călărași al M.I., însă la 10.12.1989 a ieșit din țară, cererea fiind avizată de S.M.B. ind. 132/ S.G.

Soția celui în cauză a afirmat că soțul său nu se afla în relații bune cu șeful lui, **[REDACTAT]**, care în urma demolării imobilului unde își avea sediul Uniunea AZS, a mutat biroul în imobilul unde locuia familia **[REDACTAT]**; aceștia fiind nevoiți să-și transporte lucrurile pe la diverși cunoscuți.

Fiind în străinătate, lui **[REDACTAT]** i-au parvenit amenințări din partea lui POPA DUMITRU, care urmau a fi aplicate la înapoierea sa în țară.

S-a stabilit că **[REDACTAT]** a făcut demersuri pentru reîntregirea familiei, amenințând că se va deda la acțiuni dușmănoase la adresa țării noastre, inclusiv prin intermediul unor posturi de radio străine, dacă nu i se aprobă plecarea din țară soției sale **[REDACTAT]**. De către organele noastre, prin măsuri informative se va acționa în direcția determinării numitului **[REDACTAT]**, să adopte o poziție corespunzătoare. Alăturat vă înaintăm un material obținut prin mijloace speciale referitor la intențiile celui în cauză (D.I.)", f. 34. .

În drept, instanța constată că potrivit disp. art. 2 alin. 1 lit. a din OUG nr. 24/2008, „lucrător al Securității este orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Aplicând aceste dispoziții legale situației de fapt rezultată din nota de constatare susținută de documentele descrise anterior și a căror veridicitate pârâtul nu a contestat-o, Curtea constată că sunt întrunite cele două condiții cumulative pentru constatarea calității acestuia de lucrător al Securității.

Astfel cu privire la prima condiție, se reține că acesta a deținut funcția de ofițer în cadrul Securității în perioada 1945-1989, calitate recunoscută de către acesta.

Asupra celei de-a doua condiții, respectiv faptul că a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, Curtea reține de asemenea că este îndeplinită întrucât astfel cum rezultă din documentele descrise în cadrul notei de constatare, respectiv raportul întocmit olograf de către pârât la data de 30.05.1987, acesta a propus avizarea negativă a cererii numitului [redacted] de a vizita R.F. Germania și Franța, urmare a constatării dispusă de către pârât, în sensul că din verificările efectuate asupra celui în cauză, au rezultat următoarele: "[redacted] a fost semnalat că la domiciliul său deține o mașină de scris marca <Oliver>, primită de la [redacted], lucrată în S.I. (supraveghere informativă-D.I.), membră în același cult. Efectuând percheziție la domiciliul acestuia nu s-a găsit mașina de scris, iar tatăl acestuia susține că locuiește efectiv în Municipiul București, unde are și serviciul. Cu ocazia percheziției s-au găsit în schimb circa 100 dispozitive și 500 filme color care urmau să fie montate în dispozitive, toate reprezentând activități din cadrul Comunităților Adventiste din străinătate.

De asemenea, au mai fost ridicate materiale multiplicare prin xerox și 2 Biblii aduse din exterior.

Despre familia [redacted] a mai rezultat că, pe timpul cât fostul pastor A.Z.S., pe nume [redacted], care a emigrat în S.U.A., se afla în Călărași, au fost în relații foarte apropiate și împărtășesc ideile acestuia, susținând că ar vrea să se stabilească și el în străinătate, deoarece îi place viața în Occident și are relații afară."

Prin urmare, vor fi înlăturate susținerile pârâtului în sensul că prin măsurile dispuse și propuse ulterior nu ar fi a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, având în vedere că urmare a măsurilor de verificare-percheziții ale persoanei vizate- s-a stabilit că aceasta urma a părăsi teritoriul României, fiind avizată negativ plecarea acestei persoane urmare a propunerii efectuată de către pârât, măsura de propune având efectele juridice urmărite în sensul respingerii cererii acestei persoane de a părăsi teritoriul național.

Totodată pârâtul a continuat activitatea de urmărire a acestei persoane, urmărind și respingerea memoriului adresat de către aceasta în vederea revenirii asupra avizului negativ dat familiei sale de deplasare în afara teritoriului României, pârâtul menționând că „S-a stabilit că [redacted] a făcut demersuri pentru reîntregirea familiei, amenințând că se va deda la acțiuni dușmănoase la adresa țării noastre, inclusiv prin intermediul unor posturi de radio străine, dacă nu i se aprobă plecarea din țară soției sale [redacted]. De către organele noastre, prin măsuri informative se va acționa în direcția determinării numitului [redacted], să adopte o poziție corespunzătoare.", astfel încât rezultă că prin activitățile desfășurate pârâtul suprimat și a îngrădit drepturi fundamentale ale omului, prevăzute atât în Constituția României în forma în vigoare la data respectivă, cât și tratatele internaționale, respectiv dreptul la liberă exprimare, libertatea de circulație și libertatea religioasă, încălcate de fostul regim totalitar anterior anului 1990, acesta interzicând atât deplasările în afara teritoriului național, cât și libertatea cultelor, apreciate drept activități oponente ale politicii de partid și sancționate ca atare, atât administrativ, cât și penal, neavând relevanță faptul că măsurile de supraveghere și urmărire dispuse de către pârât nu au fost efectuate în mod direct de către

acesta, ci de către organele securității, esențială fiind poziția pârâtului acesta propunând aviz negativ pentru deplasarea unei persoane în Franța și fosta RFG, urmare a manifestării acestuia drept adept al ideilor democratice, atât sub aspect politic și economic, cât și religios, strict interzise în perioada 1945-1989, vizată de dispozițiile OUG nr. 24/2008, considerente care coroborate conduc la admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sect.3, în contradictoriu cu pârâtul Mitulescu Constantin cu domiciliul în [REDACTED]

Constată calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată în ședință publică, azi 26.05.2014.

**PREȘEDINTE
GEORGIAN DAVIDOIU**

**GREFIER
CLARA APACHIȚEI**

Red. GD/AC
2 ex/19.06.2014